

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 126.

Vydána dne 31. prosince 1923.

Obsah: **268.** Zákon o dani z obratu a dani přepychové.**268.**

Zákon ze dne 21. prosince 1923 o dani z obratu a dani přepychové.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA I.**Daň z obratu.****I. Předmět daně.****§ 1.****Zdanitelné dodávky a výkony.**

(1) Dani z obratu jsou podrobeny:

1. úplatné tuzemské dodávky (§ 2) a výkony (§ 3), prováděné v jakékoliv samostatné činnosti. Které dodávky a výkony se pokládají za tuzemské, ustanoví nařízení;

2. dovoz v případech stanovených nařízením tam, kde by jinak zboží původu tuzemského bylo zatíženo daní více než zboží dovážené. Při zdanitelném dovozu se nehledí na úplatnost a na to, dováží-li kdo cizí či svůj vlastní předmět. Vývoz a průvoz dani nepodléhá za podmínek stanovených nařízením.

(2) Nezáleží na tom, dějí-li se dodávka nebo výkon dobrovolně či podle zákonného nařízení, nebo na úřední příkaz, byly-li dodávka nebo výkon opravdu provedeny či pokládají-li se podle zákona za provedené, byla-li fyzická držba skutečně převedena či ne. Za zdanitelnou dodávku se též pokládá, nabývá-li se předmětu zástupcem nebo listinou (na př. konošamentem, nákladním nebo skladním listem, zástavním lístkem). Dani podléhají i dodávky z dražeb.

(3) Při obchodě komisionářském se zdanuje vždy samostatně dodávka (výkon) mezi komitentem a komisionářem a dodávka (výkon) mezi komisionářem a osobou třetí, i když komisionář nenabyl ani držby ani vlastnictví zboží; totéž platí v případech, obstarávali někdo vlastním jménem na cizí účet dodávky nebo výkony. V pochybnostech, jde-li o poměr komisionářský nebo o jednání, jež někdo obstarává vlastním jménem na cizí účet, či o poměr jednatelský, předpokládá se, neprokáže-li poplatník opaku, že nejde o poměr jednatelský. Při dodávkách (výkonech) vzájemných (na př. při naturální směně), dále pak v případech, kdy se odevzdá předmět místo placení, předpokládají se vždy dvě samostatně zdanitelné dodávky (výkony).

(4) Dani jsou podrobeny, nehledíc na úplatnost, dodávky a výkony mezi závody téhož podniku (§ 6) a dodávky a výkony mezi závody a podniky téhož majetníka nehledíc na to, jde-li o závody nebo podniky sousedící či nesusouvisící.

(5) Dani jest konečně podrobena vlastní spotřeba, t. j. vezmou-li se bez úplaty předměty z vlastního podniku pro domácnost neb jiné nevýdělečné upotřebení nebo pro zaměstnance podnikatelovy. K domácnosti se při tom počítají též osoby služebné a čeleď. Při naturální mzdě čeledi a služebných, pak při dodávkách potravin a jiných předmětů spotřeby ve vlastním podniku vyráběných nebo prodávaných, které dodávají podnikatelé svým zaměstnancům podle služební nebo pracovní smlouvy, předpokládá zákon vždy nejprve zdanitelnou dodávku z vlastního podniku (hospodářství výdělečného) do domácnosti podnikatelovy (hospodářství spotřebního) a pak teprve další dodávku z domácnosti podnikatelovy osobám shora zmíněným v poměru služebním; tato druhá dodávka dani nepodléhá.

§ 2.

Předmět zdanitelných dodávek.

Dani jsou podrobeny dodávky, čítající v to i pronájmy:

1. movitých věcí hmotných, čítající v to vodu, plyn, elektrický proud a pod. Dodávky věcí, spojených s pozemky, podléhají dani, prodávají-li nebo pronajímají-li se tyto věci bez pozemků, i když se tak děje před tím, než byly odloučeny od pozemků. Co platí o věcech celých, platí i o podílech na nich;

2. práv, která jsou předmětem právního obchodu, tak zvláště práv autorských, z ochrany známek a vzorků a jiných výhradních práv (licencí, koncesí, provozovacích práv atd.). Dani podléhá též, zavazuje-li se kdo za úplatu něco dovolovati nebo trpěti, něco nekonati nebo něčeho se zříci. Práva, která se zapisují do veřejných knih o věcech nemovitých, dani však nepodléhají;

3. souborů věcí a práv, uvedených pod č. 1. a 2., kromě nemovitostí při prodeji nebo pronájmu celých podniků.

§ 3.

Zdanitelné výkony.

Dani jsou podrobeny: výkony všech druhů, prováděné v tuzemsku, tak zvláště řemeslné a průmyslové zpracování dodaných hmot (surovin, polotovarů, tovarů), všeliká doprava, povoznictví, výkony podniků stavebních a instalačních, výkony samostatně provozovaných svobodných povolání (advokátů, notářů, lékařů, civilních inženýrů, škol hudebních, jazykových a jiných ústavů výchovných, pensionátů a pod.), výkony podniků hotelových čítající v to podnikatelské pronajímání bytů, zprostředkování práce, zprostředkování inkasa, přejímání věcí do úschovy, obstarávání peněžních obchodů a obchodů s cennými papíry, výkony sensálů, totalisátorů a bookmakerů, pořádání představení a zábav jakéhokoli druhu, výkony kancelářů informačních, holičů, masérů atd.

§ 4.

Dodávky a výkony od daně osvobozené.

Dani z obratu nejsou podrobeny:

1. dodávky při vnucených dražbách;
2. dobrovolné dražební prodeje mezi dědici k rozdělení dědictví;

3. dodávky drahých kovů a jich směsí k ražení peněz za podmínek stanovených nařízením;

4. poskytování úvěru a převody peněžních pohledávek, zvláště směnek a šeků, peněžní vklady všech druhů, vydání a převody cenných papírů mimo papíry uvedené v šu 1, odst. 2., převody podílů společenských a společenstevních, tuzemských i cizích zákonných platidel kovových i papírových; provise z obchodu s cennými papíry a s cizími zákonnými platidly dani však podléhají. Za úvěr se nepokládá, hradí-li dodavatel, nebo kdo výkon provádí, za příjemce dodávky nebo výkonu poštovní, kolky, poplatky a různé výlohy, spojené s provedením dodávky nebo výkonu;

5. dodávky předmětů státního monopolu;

6. dodávky platných neznehodnocených úředních známek a tiskopisů;

7. dodávky vody, výkony vah a výkony jařečné (hlídání, krmení a porážení dobytka), prováděné státem a veřejnoprávními svazky v jejich vlastních podnicích, dále dodávky elektrického proudu a plynu pro veřejné osvětlení;

8. dodávky a výkony podle pojišťovacích smluv, podrobených poplatku podle čís. nař. ze dne 15. září 1915, č. 280 ř. z., a na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle zák. čl. VIII. z r. 1883 a uherské sazební položky 89, i když jest příslušná pojišťovací smlouva podle zvláštních ustanovení těchto zákonů od poplatků osvobozena;

9. zpětná úplatná dodávka odpadků, získaných při výrobě, členům společenstev prodejních a nákupních, která obmezují působnost na členstvo; dále vrácené částky úplaty za zboží, dodané členům;

10. dodávky a výkony mezi tuzemskými závody téhož podniku a mezi spolusouvisícími tuzemskými závody a podniky téhož majetníka (§§ 1 a 6), nepřesahující u jednoho závodu ročně 50.000 Kč;

11. dodávky a výkony nepodnikatelů (§ 5, č. 6.), nepřesahuje-li úplata za jednotlivou dodávku anebo výkon 500 Kč. Dodávky z dobrovolných dražeb a výkony, které záleží v pořádání představení a zábav jakéhokoli druhu, podléhají však vždy dani;

12. dodávky léčiv, léčebných pomůcek a léčebných vod a podávání léčebných lázní, dále výkony lékařů, hradí-li úplaty za tyto dodávky nebo výkony nemocenské pokladny, uve-

dené v zákoně ze dne 30. března 1888, č. 33 ř. z., ve znění zák. ze dne 15. května 1919, č. 268 Sb. z. a n., zák. ze dne 22. prosince 1920, č. 639 Sb. z. a n., a zák. ze dne 22. prosince 1921, č. 489 Sb. z. a n., a na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, uvedené v zák. čl. XVI. z r. 1900, dále čl. XIX. z r. 1907, změněném nařízením ze dne 23. září 1919, č. 516 Sb. z. a n. Stejně osvobození platí i pro úrazové pojišťovny a pro zemskou úřadovnu pro pojišťování dělníků v Bratislavě a všeobecný pensijní ústav, jestliže převezmou léčení místo nemocenské pokladny po rozumu ustanovení §u 32 zák. ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., a pro nemocenské pokladny státních drah, spravované ministerstvem železnic, jakož i pro bratrské pokladny a pro osoby, opatřené vysvědčením chudinským. Toto osvobození však neplatí, jde-li o dodávku předmětů, u nichž jest daň paušalována (§ 19, odst. 8.). Ministr financí se zmocňuje, aby toto osvobození rozšířil i na jiná podobná zařízení, která snad později zákonem budou uvedena v život;

13. dodávky naturalií, vzatých z vlastního podniku k plnění naturálního výměnku;

14. ministr financí se zmocňuje, aby po dohodě buď s ministrem obchodu nebo zemědělství po předchozím vyslechnutí buď obchodních a živnostenských komor a státní živnostenské rady nebo zemědělské rady:

a) v případech hodných zřetele poskytl zvláštní úlevy a osvobození pro vývozní nebo dovozní podniky, zejména aby osvobodil pracovní výkony, prováděné v tuzemsku prokázaně pro cizinu;

b) určil, v kterých případech jest dovozce oprávněn při první tuzemské dodávce dovezeného předmětu včítati si daň, kterou sám při dovozu jeho zaplatil;

c) osvobodil od daně z obratu dodávky svazů družstev přičleněným družstvům a naopak.

Nařízení dále ustanoví, kdy dovoz předmětů, které podléhají dani při dovozu, jest od daně osvobozen proto, že se tyto předměty dopravují do tuzemska jen na přechodnou dobu;

15. ministr financí může po dohodě s ministrem obchodu nebo s ministrem zemědělství osvoboditi dodávky nebo výkony, které provádějí v mezích svých stanov pro své členy svépomocné organizace podnikatelů, aby jim zprostředkovaly společný nákup surovin

a pomocných látek nebo prodej jejich surovin a výrobků, jestliže tyto organizace pracují jen za náhradu režijních výloh;

16. dodávky a pracovní výkony domácích dělníků, prováděné jimi samými nebo členy jejich rodiny, kteří žijí s nimi v společné domácnosti. Totéž platí i o mistrech, kteří obdrží k zpracování hmoty od jiných podnikatelů, jimž odvádějí hotový výrobek a zbytky zpracovaných hmot a obdrží za svou práci jen smlouvenou mzdu od kusu;

17. dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byly dodávky nebo výkony ty přímo zadány, vyjímajíc případy, kdy daň z dodávek nebo výkonů jest paušalována. Bližší podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení;

18. dodávky vývozcům, kteří mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku, nepřevádějí-li dodavatel na vývozce fyzickou držbu, nýbrž vyváží-li se předměty dodávky na účet vývozců v nezměněném stavu do ciziny. Podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení;

19. ministr financí může na zvláštní žádost osvoboditi dodávky nebo výkony výhradně a přímo dobročinné a vzdělávací. Nařízení ustanoví, co se rozumí dodávkami nebo výkony výhradně a přímo dobročinnými a vzdělávacími, jakož i podmínky tohoto osvobození.

II. Subjekty daňové.

§ 5.

Kdo platí daň.

Daň platiti jsou povinni:

1. podnikatelé, v jejichž podnicích nebo závodech (§§ 1 a 6) se zdanitelná dodávka nebo výkon provádí, a to i tenkrát, když dodávka nebo výkon jsou vzhledem k povaze podniku příležitostné a nenáleží v jeho obor;

2. osoby, které pro cizince, nemající v tuzemsku provozovny, zprostředkují dodávky jejich zboží, nalézajícího se v tuzemsku, z těchto dodávek, dále pak osoby, které dodávky takového zboží splňují;

3. při dovozu (§§ 1 a 19, odst. 8.), kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, nehledíc na to, je-li podnikatelem či nepodnikatelem;

4. v konkursním řízení konkursní správce;

5. při dražbách mimosoudních, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, nehledíc na to, je-li podnikatelem či nepodnikatelem. Při dobrovolných dražbách soudních může soud žádati přiměřenou zálohu na daň;

6. při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů dodavatel předmětu nebo, kdo výkon provádí. Je-li však při dodávkách nepodnikatelů nabyvatel podnikatelem, jest povinen platiti daň místo dodavatele a jest oprávněn z úplaty si ji sraziti;

7. při dodávkách nebo výkonech osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, dodavatel předmětu nebo, kdo výkon provádí.

§ 6.

Pojem podnikatele, pojem závodu.

(1) Podnikatelem podle tohoto zákona jest každý, kdo provozuje samostatnou trvalou nebo občasnou výdělečnou činnost jakéhokoliv druhu. Za podnikatele se pokládají také cizinci, kteří v tuzemsku udržují provozovnu (pobočku, kancelář nebo sklad), dále pak osoby, uvedené v § 5, č. 2. a 7. Okolnost, že spolek nebo společenský podnik obmezuje výkony nebo dodávky na členstvo, neruší jeho povahy podnikatelské. Úmysl dosáti zisku není podmínkou.

(2) Za samostatný závod podle § 1, odst. 4., a § 4, č. 10., se pokládá takový oddíl podniku, který je technicky (uzavřeným pracovním pochodem) jednotným celkem, jehož činnost bývá též předmětem samostatných podniků a jehož pracovní výsledek jest předmětem trhu. V případech sporných rozhoduje ministr financí po slyšení příslušné obchodní a živnostenské komory, státní živnostenské rady nebo zemědělské rady.

§ 7.

Subjekty od daně osvobozené.

Od daně jsou osvobozeny:

1. stát co do poštovní, telegrafní a telefonní služby a podniky dopravní co do povinných výkonů pro tuto státní službu;

2. dráhy hlavní, místní a drobné co do dodávek a výkonů s provozem souvisejících a plavební podniky co do výkonů na mezinárodních vodních cestách;

3. osoby exterritoriální, uvedené v § 1 zák. ze dne 9. listopadu 1922, č. 331 Sb. z. a

n., co do dovozu předmětů, zdaňovaných při dovozu a určených k jejich přímé potřebě nebo spotřebě.

§ 8.

Osobní a věcné ručení za daň. Regres.

(1) Převeďte-li se podnik úplatně nebo neúplatně, ručí nabyvatel za daň, připadající na běžné daňové období, nerozdílnou rukou s bývalým majetníkem podniku. Rovněž při dodávkách nepodnikatelů ručí nabyvatel mimo případy, kdy jako podnikatel jest podle § 5, č. 6., povinen daň platiti sám, za daň rukou nerozdílnou s dodavatelem tehdy, když opomine finančnímu úřadu dáti včas oznámení podle § 13.

(2) Zástupci cizích podnikatelů ručí za daň s nimi osobně.

(3) Stíhá-li daň právnickou osobu (korporaci, spolek a pod.), ručí za daň osoby, odpovědné za správu rukou nerozdílnou.

(4) Při dodávkách nebo výkonech osob, které jen přechodně v tuzemsku meškají a nemají zde stálé provozovny, ručí za daň nabyvatel předmětu nebo ten, pro koho se výkon provádí.

(5) Postihuje-li platební povinnost několik osob, ručí vždy všechny rukou nerozdílnou.

(6) Při mimosoudních dražbách může, kdo dražbu provádí, žádati náhradu od osoby, v jejímž jméně se dražba koná. Osoba tato též za daň ručí a jest povinna k žádosti osoby dražbu provádějící složiti přiměřenou zálohu.

(7) Podléhá-li dovoz daní, ručí dováženy předmět za daň, vybíranou při dovozu a za tresty podle § 42.

(8) Neodevzdaná pozůstalost ručí za daň, vyměřenou podle tohoto zákona. Dědicové ručí za ty částky daně, které nebyly vyměřeny proto, že zůstavitel nepodal daňového přiznání vůbec nebo, že podal přiznání nesprávné, jako za jiné pozůstalostní dluhy. Ručení to se vztahuje i na tresty na penězích zůstaviteli uložené, stal-li se trestní nález pravoplatným ještě před úmrtím zůstavitelovým.

III. Základ daňový. Sazba.

§ 9.

Úplaty za zdanitelné dodávky a výkony a za zdanitelný dovoz.

(1) Daň se vyměřuje z úplaty za dodávku nebo za zdanitelný výkon. Úplatou jest vše, co

nabyvatel musil vynaložiti, aby nabytí dodaného předmětu nebo výkonu, kromě daně, kterou podle tohoto zákona z této dodávky nebo výkonu jest zapraviti. K úplatě tedy náležejí též výlohy za zabalení a obal a, co zaplatil nabyvatel na daně nebo dávky, vybírané při dodávce nebo výkonu, a byla-li kupní cena posečkána, na úroky započítané do kupní ceny. Povolí-li se při placení do určité lhůty srážka (skonto), jest vyměřovacím základem cena skutečně placená. Při dovozu se vyměřuje daň z úplaty, a kde té není, z ceny dováženého zboží; k úplatě nebo k ceně se připočítá clo, výlohy dopravní do místa celního odbavení a dávky, vybírané z dováženého zboží.

(2) Výlohy zaslání a pojišťovací, které dodavatel nebo, kdo výkon provádí, za příjemce dodávky nebo výkonu prokázaně hradil osobám třetím, lze vyloučiti z daňového základu jen tehdy, účtují-li se příjemci zvláště.

(3) Výlohy za obal lze vyloučiti jen tehdy, když se obal půjčuje prokázaně neúplatně nebo když dodavatel vezme obal za cenu již předem ujednanou zpět a úplata se o cenu obalu zmenší; jinak jest součástí úplaty.

(4) Převzal-li podnikatel provedení výkonu jak v tuzemsku tak v cizině za cenu stanovenou paušálně, nepodléhá dani jen ta částka, o níž podnikatel prokáže, že připadá na výkony, provedené v cizině.

(5) Záleží-li úplata ve věci (na př. při směně) nebo ve výkonu, jest cena věci přijaté (výkonu) úplatou za dodanou věc (výkon).

(6) Kde nemůže býti základem pro vyměření daně úplata (na př. v případech § 1, odst. 4. a 5., nebo při směně), jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná. Co nutno rozuměti obecnou cenou, ustanoví nařízení. Nebyla-li při dovozu úplata nebo cena dováženého předmětu udána nebo byla-li udána, zdá-li se však celnímu úřadu podstatně nepřiměřená, jest rozhodna pro vyměření daně cena, zjištěná odhadem (§ 17, odst. 8.).

(7) Je-li úplata smluvna nebo cena udána v měně cizí nebo v obchodních mincích, přepočítá se na tuzemskou měnu způsobem stanoveným nařízením.

§ 10.

Sazba daňová.

(1) Daň činí 2% úplaty za zdanitelné dodávky a výkony, nebo ceny tam, kde není úplaty (§ 9). Při dodávkách zemědělských výrobků kromě plodin olejnatých, semen, chmele

a ovoce cizího původu, dále při dodávkách výrobků mlýnských, pekařských, pak při dodávkách jedlých rostlinných tuků, masa a masných výrobků kromě zvěřiny a ryb, činí daň 1% úplaty nebo ceny.

(2) Výlohy za zabalení a za obal podléhají téže daňové sazbě, jaké podléhá dodávaný nebo dovážený předmět.

(3) V případech, kdy podléhá dani dovoz (§ 1), může býti místo percentuelní sazby vybírána pevná sazba podle kusu, míry nebo váhy; příslušnou sazbu ustanoví nařízení, a jde-li o paušalovanou daň, ministr financí vyhláškou (§ 19, odst. 8.). Rovněž může býti nařízením stanovena pro dovoz některých předmětů zvýšená sazba proto, aby se daňové zatížení zboží dováženého rovnalo daňovému zatížení zboží v tuzemsku vyrobeného. Dále může býti nařízením stanovena pro dovoz nebo dodávky zboží z určitého státu vyšší daňová sazba než uvedená v odst. 1. v těch případech, kdy zmíněný stát zatěžuje dovoz nebo dodávky tuzemského zboží vyššími sazbami než zboží vlastního původu.

(4) Dodávají-li se předměty, podléhající různé daňové sazbě, jest pro vyměření daně z paušální úplaty rozhodná sazba vyšší. Toto ustanovení platí i tehdy, dodávají-li se předměty přepychové s nepřepychovými.

(5) Při vyměrování daně zaokrouhluje se daňový základ i daň na celé koruny dolů.

IV. Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

Přesunutí daně.

§ 11.

Vznik daňové povinnosti. Nárok státu na daň.

(1) Daňová povinnost vzniká zpravidla provedením dodávky nebo výkonu. Nárok státu na daň lze však uplatniti zásadně teprve v době placení. Placením se rozumí každé plnění, tudíž nejen placení hotovými penězi, nýbrž i dobropisem, směnkou, šekem, převzetím dluhu, postupem pohledávky a pod.

(2) Výjimkou ze zásady vytčené v odst. 1. a 2. vzniká daňová povinnost a lze uplatniti nárok státu na daň:

a) při dodávkách, při nichž zákon úplatnost předpokládá (na př. § 1, odst. 4. a 5.), v době, kdy byla dodávka provedena;

b) při dodávkách z dražeb v době příklepu;

c) bylo-li poplatníku povoleno, aby místo přijatých úplat v daňovém období zdaňoval ceny účtované (§ 17, odst. 7.), v době, kdy byl vydán účet;

d) při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů v době, kdy byla dodávka ujednána nebo výkon proveden;

e) při dodávkách osob, uvedených v § 5, č. 2., a při dodávkách nebo výkonech osob, uvedených v § 5, č. 7., v době, kdy byla dodávka ujednána nebo výkon proveden;

f) při zdanitelném dovozu v době, kdy celní úřad uvolní zboží po skončeném celním řízení (cla prostém propuštění), nehledíc na to, kdy celní prohlášení bylo učiněno.

§ 12.

Přesunutí daně.

Podnikatel může osobě, mající nárok na dodávku nebo výkon daní podléhající, daň účtovat zvláště a jest k tomu povinen, žádá-li o to příjemce. Příjemce dodávky (výkonu) jest oprávněn předpokládati, že v úplatě jednotně stanovené jest už zahrnuta daň, nestanoví-li úmluva nic jiného. Při dodávkách nepodnikatelů nepodnikatelům jest poplatník povinen daň účtovat zvláště. Při dodávkách nepodnikatelů podnikatelům jest příjemce dodávky (podnikatel), který podle § 5, č. 6., jest povinen daň platiti, oprávněn sraziti si ji ze smluvené úplaty. Při dodávkách a výkonech smluvených před 1. lednem 1924, prováděných však po 31. prosinci 1923, jest poplatník, nechce-li daňové zvýšení nésti ze svého, oprávněn cenu o daňový rozdíl zvýšiti a jest v tomto případě povinen zvýšení to účtovat zvláště (§ 49, odst. 5.). Ministr financí může pro dodávky určitých předmětů nebo pro určité výkony naříditi povinné zvláštní účtování daně nebo paušalované daně.

V. Vybírání daně při dodávkách a výkonech podnikatelů.

§ 13.

(1) Osoby, které nejsou podnikateli a dávají mimo dražbu předměty nepodnikatelům, jsou pod následky § 42 povinny do 14ti dnů po ujednání dodávky zaplatiti z každé jednotlivé dodávky příslušnému bernímu úřadu daň z úplaty (§ 9) a zaslati v téže lhůtě

nabyvateli potvrzení o zaplacení daně, které musí obsahovati tyto údaje:

1. jména a adresy obou smluvních stran;
2. den uzavření a předmět smlouvy;
3. úplatu.

V téže lhůtě musí dodavatel zaslati finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí nebo mešká, oznámení o dodávce, jež musí obsahovati údaje uvedené v potvrzení. Nabyvatel jest povinen uschovati potvrzení pro případ daňové kontroly (§ 16). Nepodnikatel nemá nároku na vrácení daně, vrátí-li se kupní cena (§ 18). Nezašle-li dodavatel nabyvateli řádně vyplněné potvrzení o zaplacení daně z dodávky včas, musí to nabyvatel do dalších 14ti dnů oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu bydlí nebo mešká. Toto oznámení, kolku prosté, musí obsahovati všechny údaje, které jinak nutno uvést v potvrzení shora zmíněném. Opomine-li nabyvatel v stanovené lhůtě tak učiniti, ručí za daň a stihnou ho tresty podle § 42. Dodavatel může údaje, které mají býti uvedeny na potvrzení, napsati na zvláštní list, ježž odevzdá spolu se stvrzenkou o zaplacení daně nabyvateli. Tento list a stvrzenka nepodléhají kolku ani poplatku, jestliže neobsahují jiných údajů než shora uvedené.

(2) Jakým způsobem se vyměruje a platí daň při dražbách nepodnikatelů, ustanoví nařízení. Nepodnikatel, který zamýšlí provést dobrovolnou dražbu, jest povinen to oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu se má dražba konati, a to nejpozději týden před dražbou, a v oznámení uvést dobu, předmět a místo dražby.

(3) Dodávají-li osoby, které nejsou podnikateli, podnikatelům, jsou podnikatelé (nabyvatelé) povinni odvésti daň místo dodavatelů; podrobnosti ustanoví nařízení. Nepodnikatelé jsou i v tomto případě povinni učiniti o dodávce oznámení, uvedené v odst. 1.

(4) Ze zdanitelných výkonů jsou nepodnikatelé pod následky § 42 povinni z každého jednotlivého výkonu zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu do 14ti dnů po provedení výkonu a učiniti v téže lhůtě o tom oznámení finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu byl výkon proveden; v oznámení nutno uvést jméno a adresu nepodnikatele, druh výkonu, kdy a kde byl proveden, výši přijaté úplaty a kdy a jakou částkou daň byla zaplacená.

VI. Předepsání a vybírání daně u dodávek a výkonů podnikatelů a při dovozu.**§ 14.****O h l á š k y.**

(1) Podnikatel jest povinen ohlásiti svůj podnik, jakož i každou jeho provozovnu (pobočku, kancelář nebo sklad) finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu podnik nebo provozovna jsou, ve lhůtě stanovené nařízením. Nařízení určuje též, kdy této ohlášky není potřebí. Podobně musí podnikatel ohlásiti podnik nebo provozovnu. Stejnou povinnost mají osoby, zmíněné v §u 5, č. 2., stran činnosti, kterou vyvíjejí pro cizince.

(2) Osoby, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, jsou povinny dříve, než započnou v tuzemsku prováděti dodávky nebo výkony, ohlásiti svou činnost tomu finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu činnost hodlají provozovati. Provádějí-li dodávky nebo výkony v obvodu dalších finančních úřadů I. stolice, jsou povinny také těmto úřadům ohlásiti započeti své činnosti.

§ 15.**D a ň o v á o b d o b í.**

(1) Daň se vyměřuje zpravidla ze souhrnu úplat, které podnikatel přijal v kalendářním roce za dodávky a výkony dani podrobené.

(2) Při dodávkách a výkonech osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně a nemají zde stálé provozovny, se vyměřuje a platí daň z měsíčního souhrnu úplat nebo ze souhrnu úplat i za kratší dobu, netrvala-li jejich činnost po celý měsíc.

(3) Při dovozu se vyměřuje a platí daň v každém jednotlivém případě zvlášť.

§ 16.**D a ň o v á k o n t r o l a.**

(1) Finanční orgány jsou oprávněny vstupovati v pracovních hodinách k provádění daňové kontroly do provozoven a obchodních místností podnikatelových a nahlížeti do záznamů, jejichž vedení, formu a obsah ustanoví nařízení, a do jeho obchodních dopisů, knih nebo jiných obchodních zápisů a listin. Podnikatel jest povinen veškeré tyto doklady po 5 let uschovávat a finančním orgánům nebo úřadům je kdykoliv předložiti k nahlédnutí. Tato lhůta se počítá od konce kalendářního roku, v kterém se daň stala splatnou.

(2) Za provozovnu se pokládá také pouhý tuzemský sklad zásob, z něhož se v tuzemsku dodávky splňují, nehledíc na to, náleží-li sklad ten osobám tuzemským či cizím.

(3) Podnikatelé nebo jejich zástupci jsou také povinni finančním orgánům podávati všechna vysvětlení, jichž jest potřebí k vyměření daně a k provedení tohoto zákona. K těmž cíli jsou finanční orgány oprávněny vyslýčati zaměstnance podnikatelovy.

(4) Činnost revisního odboru ministerstva financí se vztahuje v mezích ustanovení pro něj platných také na kontrolu daní podle tohoto zákona.

(5) Podnikatelé, kteří vedou obchodní knihy, jsou povinni při úplatách, přijatých od nabyvatele pokladnou, vydati v každém případě řádný účet, přesahuje-li přijatá úplata 1000 Kč.

§ 17.**D a ň o v é p ř i z n á n í.**

(1) Poplatník jest povinen do konce ledna každého roku podati příslušnému finančnímu úřadu I. stolice za minulý rok daňové přiznání, obsahující souhrn úplat přijatých v daňovém období, jakož i hodnotu vlastní spotřeby (§ 1, odst. 5.). V přiznání musí býti řečeno, že se děje podle nejlepšího vědomí a svědomí. Uplatňované srážkové položky jest poplatník povinen prokázati. Způsob tohoto průkazu, jakož i formu a obsah přiznání ustanoví nařízení.

(2) Zruší-li se podnik v daňovém období, podá se přiznání do 4 neděl po jeho zrušení. Úplaty později přijaté se přihlásí do 4 neděl po zaplacení.

(3) Převede-li se podnik úplatně nebo neúplatně v celku a nepodal-li dřívější majitel přiznání, musí je podati nabyvatel po uplynutí daňového období také za dobu do odevzdání podniku.

(4) Osoby, uvedené v §u 5, č. 7., jsou povinny podati daňové přiznání do 3 dnů po skončení činnosti tomu finančnímu úřadu I. stolice, v jehož obvodu činnost právě provozovaly. Trvá-li jejich činnost v obvodu téhož úřadu déle než jeden měsíc, jsou povinny podati daňové přiznání do 3 dnů po uplynutí každého měsíce.

(5) Lhůty svrchu uvedené mohou býti finančním úřadem prodlouženy, nutno-li, na zvláštní záruku.

(6) Nepodá-li poplatník přiznání daňové nejpozději do 14ti dnů po uplynutí lhůty podle odst. 1. až 5., zvýší se mu celková daň o 5%.

(7) Poplatníku může být dovoleno, aby místo úplat, přijatých v daňovém období, přiznával ceny za dodávky a výkony účtované, nehledíc na to, byly-li zaplacený či ne; prokáže-li však poplatník, jemuž byl tento způsob placení daně povolen, že dodávka (výkon), na niž vydal účet, byla zrušena, takže nedošlo k jejímu provedení, není povinen z ceny, za tuto dodávku (výkon) účtované, daň platiti. Dovolení toto může se dáti jen tehdy, když poplatník vede knihy podle kupeckých zásad a obchoduje ve velkém. Podmínky přechodu od jednoho způsobu placení daně k druhému určuje nařízení.

(8) Dovážejí-li se z ciziny předměty, z nichž se při dovozu vybírá daň (§§ 1 a 19, odst. 8.), jest poplatník zpravidla povinen příslušnému celnímu úřadu udati úplatu nebo cenu dováženého předmětu a výlohy dopravní do místa celního odbavení, ať jde o vylívání podle písemného nebo ústního celního prohlášení či o vylívání podle úředního nálezu. Úplatu nebo cenu nemusí udati v těch případech, kdy se daň při dovozu vybírá pevnou sazbou (§ 10, odst. 3.). Poplatník jest povinen úplatu prokázat účtem, jehož opis jest povinen odevzdati celnímu úřadu, a přepočítati ji na tuzemskou měnu v těch případech, kdy jest udána v cizí měně nebo v obchodních mincích (§ 9, odst. 7.). Kde není úplaty, jest poplatník povinen cenu dováženého zboží vhodným způsobem prokázat. Neudal-li poplatník úplatu nebo cenu dováženého předmětu nebo udal-li ji, zdá-li se však celnímu úřadu podstatně nepřiměřená, jest celní úřad oprávněn dáti cenu dováženého předmětu zjistiti znaleckým odhadem, na jehož následky musí však poplatníka dříve upozorniti. Útraty odhadu platí poplatník vždy, jestliže neudal úplatu nebo cenu, jinak jen tehdy, převyšuje-li cena zjištěná odhadem cenu udanou o jednu třetinu. Došlo-li k odhadu proto, že poplatník neudal úplatu nebo cenu, nemůže si na odhad stěžovati. Jinak si může na odhad stěžovati v rekursní lhůtě (§ 21) u celního úřadu; o stížnosti rozhoduje zemský finanční úřad po slyšení dvou znaleců jmenovaných ministrem obchodu.

§ 18.

Vrácení úplaty.

Vrátí-li se úplata, dani podléhající, zcela nebo z části v daňovém období na př. proto, že obchod byl dodatečně zrušen nebo povolena

sleva, může tato částka v daňovém přiznání býti odpočtena. To se může státi i tehdy, vrátí-li se úplata teprve v pozdějším daňovém období. Poplatník musí však v tomto případě připojiti k daňovému přiznání přesný seznam jednotlivých srážek.

§ 19.

Určení daňového základu odhadem nebo dohodou. Paušalování daně.

(1) Nepodá-li poplatník přiznání ve lhůtě zákonem stanovené nebo prodloužené, vyzve jej finanční úřad I. stolice, aby přiznání v přiměřené, nejméně 14tidedenní lhůtě podal, jinak že bude daň vyměřena bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek, které má úřad po ruce.

(2) Podá-li poplatník přiznání, má-li však finanční úřad přiznání to z jakýchkoliv důvodů za nesprávné nebo neúplné, jest povinen tyto důvody jemu oznámiti a vyzvati ho, aby v přiměřené, nejméně 14tidedenní lhůtě podal vysvětlení a své údaje prokázal nebo své přiznání doplnil. V příslušném výměru musí býti poplatník upozorněn, že, nevyhoví-li bez náležité omluvy vyzvání v stanovené lhůtě, bude daň vyměřena bez jeho dalšího spolupůsobení podle pomůcek po ruce jsoucích.

(3) Nevyhoví-li poplatník vůbec nebo nevyhoví-li včas vyzvání uvedenému v odst. 1. nebo v odst. 2., stanoví úřad daňový základ odhadem bez jeho další účasti podle pomůcek, jež má po ruce. V těchto případech pozbývá poplatník práva, odporovati základům zdánění takto stanoveným, uváděti nové okolnosti a nabízet o nich důkazy.

(4) Rovněž lze stanoviti daňový základ odhadem tehdy, když poplatník podal daňové přiznání včas a podal též včas na úřední vyzvání žádané vysvětlení, avšak finanční úřad podle konaných šetření neuzná vysvětlení to za dostatečné; odhad se musí v tomto případě pohybovati v mezích provedeného vytýkacího řízení.

(5) Stanoví-li se daňový základ odhadem, jest finanční úřad oprávněn předpokládati, že z celoročního daňového základu připadá na každé čtvrtletí $\frac{1}{4}$.

(6) Útraty odhadu platí poplatník, neudal-li, ač byl k tomu vyzván, souhrn úplat dani podrobených nebo přesahuje-li souhrn při odhadu vyšetřený částku udanou poplatníkem o více nežli o jednu třetinu.

(7) Při podnicích menšího rozsahu a při dodávkách podniku pro domácnost podnikatelů, kde by přesné zjištění daňového základu bylo spojeno s obtížemi a nepoměrnými výlohami, jest finanční úřad oprávněn daňový základ stanovit dohodou. Tato dohoda se může týkat buď celého podniku nebo jen jeho části (na př. vlastní spotřeby).

(8) Ministr financí může po dohodě s ministrem obchodu nebo zemědělství vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení ustanovit také jiný způsob, jak zdanit dodávky, výkony nebo dovoz, bude-li toho žádati prospěch státu nebo poplatnictva. Tento odchýlný způsob zdanění (paušalování daně) může se týkat jak dodávek (vlastní spotřeby) a dovozu určitého zboží, tak dodávek (vlastní spotřeby) nebo výkonů, prováděných určitými skupinami podnikatelů. K tomu cíli musí ministr financí vyslechnouti obchodní a živnostenské komory nebo zemědělské rady. Tak na příklad může ustanoviti, že místo daně, která se má platiti při tuzemských dodávkách nebo při dovozu určitého zboží, stanoví se paušál, který jest náhradou za pravidelnou daň z veškerých tuzemských dodávek nebo z dovozu a který jest povinen platiti každý tuzemský výrobce zboží nebo při dovozu, kdo zboží dováží nebo kdo dovážené zboží k vycení prohlásí nebo příjemce zboží. Vyhláška ta ustanoví, z jakého základu se paušál platí a jakou procentuelní nebo pevnou sazbou, kdo má paušál platiti, kdy, kde a jakým způsobem, které úřady jsou příslušny k vyměření a vymáhání paušalované daně a k rozhodování o daňové povinnosti a stížnostech. Vyhláška ta dále ustanoví, které dodávky nebo výkony jsou paušálem kryty a jakým způsobem se mají zdaniti zásoby zboží, které jsou v době, kdy vyhláška o paušálu nabyla účinnosti, u osob, jež nejsou povinny platiti paušál. Vybírá-li se paušalovaná daň zároveň s některou daní spotřební, může vyhláškou býti ustanoveno, že se paušalovaná daň vybírá a platí zároveň s daní spotřební podle ustanovení, platných pro tuto daň.

§ 20.

Vyměrování daně. Úroky z prodloužení. Splátky.

(1) Úřad, stanovený nařízením k vyměrování daně, rozhodne o daňové povinnosti, vyměří daň a vydá poplatníkovi platební rozkaz. Daň nutno zapraviti do 30ti dnů po dodání platebního rozkazu. Vyměrovací úřad může k poplatníkově žádosti tuto lhůtu prodloužiti.

Nařízení rovněž ustanoví, který úřad a jakým způsobem vyměruje a vybírá daň při dovozu.

(2) Podnikatelé jsou však povinni zaplatiti ze čtvrtletní tržby (nebo ze čtvrtletního souhrnu účtovaných cen podle §u 17, odst. 7.) a z hodnoty vlastní spotřeby daň bez jakéhokoliv úředního vyzvání do 6 neděl po uplynutí příslušného čtvrtletí. Tyto splátky mohou býti exekučně vymáhány a odečtou se od daně, kterou finanční úřad po uplynutí daňového období poplatníkovi vyměří. Objeví-li se takto přeplatek, vrátí se přeplacená částka poplatníkovi bez úroků.

(3) Osoby, uvedené v §u 5, č. 7., jsou povinny zaplatiti daň příslušnému bernímu úřadu bez úředního vyzvání ve lhůtě, stanovené pro podání přiznání (§ 17, odst. 4.); přeplatek, bude-li jaký, vrátí se podle ustanovení odst. 2.

(4) Nebyla-li čtvrtletní daňová splátka nebo daň zaplacená včas, nutno z ní platiti úroky z prodlení, stanovené pro přímé daně, počínaje prvním dnem po uplynutí příslušného čtvrtletí nebo po uplynutí 30ti dnů po dodání platebního rozkazu. Úroky plynou do státní pokladny.

(5) Jakým způsobem se vyměruje a platí daň při dražbách podnikatelů, ustanoví nařízení.

(6) Vyměření daně nevylučuje, aby proti poplatníkovi bylo zavedeno trestní řízení podle §u 41 a uloženy mu byly tresty, uvedené v §u 42.

VII. Opravné prostředky, vrácení, vymáhání a zajištění daně.

§ 21.

Právo na stížnost. Náhradní úroky.

(1) Rozhodovati o otázce, zda se má platiti daň a v jaké výši, jsou povoleny toliko úřady finanční; na taková rozhodnutí lze si stěžovati v zákonné lhůtě až po dodání platebního rozkazu.

(2) Stížnosti proti platebnímu rozkazu a proti jiným nařízením a rozhodnutím, týkajícím se této daně, nutno podati do 30 dnů a, směřují-li proti pořádkové pokutě, do 15ti dnů u toho úřadu, který vydal platební rozkaz, nařízení nebo rozhodnutí. O stížnostech rozhoduje s konečnou platností zemský finanční úřad, jako jediná odvolací stolice. Byla-li stížnost podána u příslušného úřadu po uplynutí zákonné lhůty, odmítne ji tento úřad s ponecháním dalšího práva odvolacího.

(3) Odvolací stoličce přísluší při rozhodování o stížnostech též práva jako první stoličce, může tudíž také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň i zvýšiti.

(4) Stížnost nemá odkládacího účinku s výjimkou, uvedenou v §u 42, odst. 10.

(5) V případech hodných zřetele může býti lhůta k podání stížnosti prodloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

(6) Nepodá-li se opravný prostředek v předepsané lhůtě, může to míti škodlivé následky jen pro toho poplatníka, kterému byl výměr doručen, nebo pro jeho dědice.

(7) Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati údaje o úřadu, u kterého, a lhůtu, v které má býti opravný prostředek podán, jinak počne lhůta běžeti teprve dnem po dodání výměru, obsahujícího tyto údaje.

(8) Lhůta počíná běžeti dnem po dodání výměru, nařízení nebo rozhodnutí.

(9) Při počítání lhůty se nečítají dny poštovní dopravy, byl-li příslušný spis podán poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, receptis).

(10) Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek podle gregoriánského kalendáře nebo na všeobecný národní svátek, končí se lhůta teprve příštího všedního dne.

(11) Zažádá-li poplatník u úřadu o prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku nebo požádá-li ve lhůtě tímto paragrafem stanovené o oznámení důvodů rozhodnutí, staví se lhůta až do dne dodání příslušného vyřízení a běží pak dále.

(12) Uplatňuje-li poplatník v stížnosti vady řízení, sběhlé při vyměření daně, má finanční úřad, uzná-li tyto námitky za správné, doplniti řízení, než předloží stížnost zemskému finančnímu úřadu.

(13) Vrátili-li se zaplacená daň na stížnost zcela nebo z části, buďtež ode dne zaplacení do dne, kdy byl poplatník o odpisu zpraven, nahrazeny z vrácené částky úroky, stanovené pro přímé daně.

§ 22.

V r á c e n í d a n ě.

(1) Prokáže-li tuzemský podnikatel, že převzal do ciziny v nezměněném stavu předmět, z jehož dobavy jeho přímý dodavatel nebo z jehož dovozu on sám při dovozu státu od-

vedl daň, má nárok, aby se mu vrátila částka ve výši daně, kterou jeho dodavatel nebo on sám státu odvedl. Za nezměněný stav se nepokládá, použil-li tuzemský podnikatel (vývozce) předmětu k zpracování na jiný předmět nebo jako součástky k zhotovení jiného předmětu nebo upotřebil-li předmětu v tuzemsku.

(2) V případech, kde se daň vybírá podle §u 19, odst. 8., paušálně, může vyhláškou o paušalování nárok na vrácení daně podle odst. 1. býti vyloučen nebo omezen.

(3) Nárok na vrácení daně pomine, nebyla-li žádost podána do jednoho roku po vývozu. Podrobnější podmínky vrácení daně, jakož i povinnost dodavatelovu poskytnouti vývoze doklady o tom, že daň státu byla odvedena, ustanoví nařízení.

(4) Byla-li nevyměřená daň zaplacená omylem, může, kdo ji zaplatil, žádati za její vrácení do jednoho roku po zaplacení.

§ 23.

V y m á h á n í d a n ě. Z a j i š t ě n í d a n ě.

(1) Nedoplatky daně a daňové splátky (§ 20) se vymáhají jako přímé daně. Totéž platí o vymáhání úroků z prodlení. Nedoplatky daně, vyměřené celními úřady, se vymáhají jako clo.

(2) Vyměřovací úřad jest oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, která dosud není splatna:

a) za běžné daňové období:

1. od podniků kočovních nebo podomních;

2. při dražbách;

3. od osob, které v tuzemsku meškají jen přechodně, a nemajíce zde stálé provozovny, provádějí dobavy nebo výkony;

b) za běžné a předešlé splátkové období (§ 20), neodvádí-li poplatník daňové splátky správně nebo je-li nebezpečí, že by jejich dobytost vystěhováním nebo z jiných důvodů byla ohrožena.

(3) Celní úřad jest rovněž oprávněn požadovati přiměřené zajištění daně, splatné při celním odbavení, tehdy, když daň při celním odbavení nevybral a má z jakýchkoliv důvodů pochybnosti o dobytosti daně.

(4) Podrobnosti zajištění daně ustanoví nařízení.

HLAVA II.

Daň přepychová.

I. Doplnovací povaha ustanovení o dani z obratu.

§ 24.

Na daň přepychovou vztahují se všechna ustanovení o dani z obratu, pokud se v hlavě druhé nestanoví výslovně odchylky anebo pokud nejsou ustanovení hlavy první v rozporu s ustanoveními hlavy druhé.

II. Předmět přepychové daně.

§ 25.

(1) Za přepychové předměty nebo výkony se pokládají ty předměty a výkony, které jsou uvedeny ve zvláštním seznamu přepychových předmětů a výkonů, který bude vydán nařízením (§ 26, odst. 1.).

(2) Dani přepychové jsou podrobeny:

1. Dovoz všech přepychových předmětů, tudíž i těch, které se podle seznamu zdaňují u výrobce nebo v drobném prodeji, nehledíc na úplatnost a na to, kdo předmět dováží, mimo případy, kdy jde o dovoz osvobozený od přepychové daně podle §u 27;

2. dodávky výrobců (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje u výrobce;

3. dodávky v drobném prodeji (počítajíc v to vlastní spotřebu) v těch případech, kdy se dodávaný předmět podle seznamu zdaňuje v drobném prodeji;

4. dodávky z dražeb;

5. dodávky nepodnikatelů. Za dodávky nepodnikatelů se pokládají též takové dodávky podnikatelů, které nenáleží v jejich obor (příležitostné dodávky);

6. výkony v případech uvedených v seznamu.

Vlastní spotřeba podléhá přepychové dani i tehdy, jde-li o výdělečné upotřebení. Při dodávkách, uvedených pod č. 4. a 5., nehledí se na to, byla-li z předmětu dodávky před tím už zaplácena přepychová daň u výrobce, při dovozu nebo v drobném prodeji. Vývoz a průvoz dani nepodléhají za podmínek stanovených nařízením.

(3) Výrobcem podle tohoto zákona je, kdo sám zhotoví nebo zhotoviti dá předměty, které se podle seznamu pokládají za přepy-

chové, a předměty ty ve svém podniku dále zcizuje. Za výrobce se také pokládá, kdo předměty, ztrativší svou přepychovou povahu, na svůj účet upraví nebo upravití dá tak, že jsou zase způsobilé k používání (§ 26, odst. 3.) a předměty ty ve svém podniku dále zcizuje. Podnikatel, který pro výrobce surovinu, polotovar nebo hotový předmět zpracovává nebo upravuje na přepychový předmět, platí z úplaty za svůj výkon toliko daň z obratu. U domácího průmyslu se pokládá za výrobce podnikatel, který u osob, uvedených v §u 4, č. 16., výrobky objednává a hotové výrobky ve svém podniku zcizuje. V případech sporných rozhoduje o tom, kdo jest výrobcem, ministr financí po dohodě s ministrem obchodu.

(4) Drobným prodejem se rozumí přímá dodávka spotřebiteli. Za spotřebitele se pokládá každý nabyvatel, který nepodá průkazu žádaného v §u 28, č. 4.

(5) Nebyla-li při dodávce nebo při dovozu zaplácena plná přepychová daň z důvodů §u 28, č. 4., jest podnikatel při další dodávce téhož předmětu povinen odvésti z přijaté úplaty plnou přepychovou daň, není-li také při této další dodávce splněna podmínka pro snížení daně podle zákonného ustanovení shora zmíněného.

§ 26.

Seznam přepychových předmětů a výkonů.

(1) Vláda se zmocňuje, aby nařízením vydala seznam přepychových předmětů a výkonů (§ 25, odst. 1.), měnila tento seznam jak co do předmětů a výkonů přepychových tak co do způsobu zdanění a podle toho tento seznam upravila. K tomu cíli vyslechne obchodní a živnostenské komory, státní živnostenskou radu nebo zemědělské rady ve lhůtě, stanovené ministrem financí. Takové nařízení budiž předloženo do 14ti dnů po vydání Národnímu shromáždění. Nevezme-li některá ze sněmoven nařízení na vědomí, pozbývá tímto dnem platnosti.

(2) Je-li pro přepychovou povahu předmětu nebo výkonu směrodatnou cena, sluší touto cenou rozuměti cenu předmětu nebo výkonu bez daně přepychové. Při otázce, jsou-li ceny pro přepychovou povahu předmětů rozhodné překročeny, rozhoduje cena smluvená a, není-li takové, cena obecná podle §u 9 tohoto zákona. Při předmětech dodaných společně, které podle obchodních názorů tvoří věc úhrnnou, rozhoduje cena úhrnná.

(3) Přepychovou povahu ztrácejí předměty, jestliže pro opotřebení, značné poškození nebo jinou podstatnou vadu nelze jich bez náležité úpravy používati k tomu účelu, jemuž předměty ty podle svého původního určení mají sloužiti.

§ 27.

Dodávky a dovoz od daně přepychové osvobozené.

Dani nejsou podrobeny:

1. Dodávky, uvedené v §u 4, týkají-li se přepychových předmětů, mimo dodávky přepychových předmětů při vnucených dražbách (§ 4, č. 1.), dodávky nepodnikatelů (§ 4, č. 11.) a mimo dodávky pro stát a státní podniky (§ 4, č. 17.). Dodávky pro stát a státní podniky požívají však úlevy podle §u 28, č. 3.;

2. dovoz přepychových předmětů pro osoby exterritoriální, uvedené v § 1 zák. ze dne 9. listopadu 1922, č. 331 Sb. z. a n., jsou-li dovážené předměty určeny k jejich přímé potřebě nebo spotřebě;

3. dovoz přepychových svršků přistěhovaleckých, jestliže přistěhovalec předmětů v cizině již užíval, slouží-li předměty ty jeho vlastní potřebě, jsou-li jeho poměrům přiměřeny a jeví-li stopy stálého užívání. Výbavy a dary svatební, osobní automobily a jiná přepychová vozidla, jízdecké a závodní koně se nepokládají za svršky přistěhovalecké;

4. dovoz přepychových svršků cestujícího občerstva, jsou-li věci ty určeny jen k vlastnímu používání cestujícího a co do jakosti a množství přiměřeny jeho potřebě, stavu a poměrům;

5. dovoz přepychových dědických svršků upotřebených;

6. dovoz přepychových předmětů soudního řízení civilního nebo trestního (corpora delicti);

7. dovoz přepychových rakví s mrtvolami a popelnic s popelem spálených mrtvol i s věcmi, jež jsou určeny k výzdobě těchto rakví a popelnic;

8. dovoz vráceného přepychového zboží za podmínek, za nichž jest zproštěn cla;

9. dovoz do celních výluk;

10. nařízením může býti osvobozen od daně přepychové dovoz přepychových předmětů tehdy, když dovoz těchto předmětů jest podle celních ustanovení dočasně osvobozen od cla;

11. dodávky používaných přepychových předmětů, směřují-li se tyto předměty za nové přepychové předměty téhož druhu. Podmínky tohoto osvobození ustanoví nařízení.

§ 28.

Dovoz a dodávky podrobené snížené (2%) dani přepychové.

Snížené, toliko 2%, dani přepychové jsou podrobeny:

1. dovoz a dodávky předmětů, uvedených v seznamu přepychových předmětů, kterých podle jejich povahy nelze užiti jinak než k vědeckým, vyučovacím, bohoslužebným, léčebným, technickým nebo vzdělávacím účelům;

2. dovoz a dodávky původních děl a kopií takových děl, zhotovených umělci-malíři, dále dovoz a dodávky plastických děl, zhotovených umělci k účelům veřejným;

3. dovoz a dodávky přepychových předmětů pro stát nebo státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo pro osoby, jež přepychových předmětů nabyly ve veřejném zájmu, za podmínek stanovených nařízením. Nedovážejí-li se tyto předměty přímo, nýbrž prostřednictvím tuzemského podnikatele, nutno za podmínek stanovených nařízením při celním odbavení rovněž zaplatiti 2% sníženou přepychovou daň, kdežto další dodávka zprostředkovatelova (tuzemského podnikatele) jest podle §u 4, č. 17., daně z obrátu prosta;

4. dovoz a dodávky přepychových předmětů zdaňovaných v drobném prodeji, prokáže-li, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, hned při celním odbavení nebo nabyvatel dříve, než nabude předmětu, že se v tuzemsku oprávněně po živnostensku nebo obchodnicku zabývá dalším zcizováním předmětů tohoto druhu v nezměněném stavu. V takových případech musí, kdo předmět dováží, nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí, nebo příjemce předmětu, celnímu úřadu hned při celním odbavení a při tuzemských dodávkách nabyvatel dodavateli dříve, než nabude předmětu, předložiti kolku prosté úřední vysvědčení, jehož formu i obsah ustanoví nařízení. Při tuzemských dodávkách jest mimo to nabyvatel povinen odevzdati dodavateli o každé jednotlivé dodávce podepsané kolku prosté osvědčení, v němž jest uvedeno číslo a datum úředního vysvědčení, den, předmět a cena dodávky a adresa nabyvatelova. Za jakých podmínek jsou dovoleny úlevy od požadování těchto průkazních listin,

ustanoví nařízení. Jedná-li nabyvatel jménem třetí osoby, musí předložit prohlášení svého zmocnitele, že jest oprávněn těchto předmětů pro něho nabývat. Jakým způsobem se tyto obchodní případy zapíší do daňových záznamů, ustanoví nařízení. Poplatník jest povinen podat potřebná vysvětlení, aby se svrchu uvedené průkazy mohly přezkoumati, a předložit k nahlédnutí obchodní knihy a obchodní korespondenci, případu toho se týkající.

III. Subjekty daňové.

§ 29.

Přepychovou daň platiti jsou povinni:

1. Při dovozu, kdo předmět dováží nebo kdo dovážený předmět k vycení prohlásí nebo příjemce předmětu, nehledíc na to, je-li podnikatelem či nepodnikatelem;

2. výrobce při dodávkách předmětů, které se zdaňují u výrobce;

3. dodavatel při dodávkách předmětů, které se zdaňují v drobném prodeji;

4. při dražbách mimosoudních, kdo dražbu provádí, při dražbách soudních, kdo o dražbu žádá, při čemž soud může žádati přiměřenou zálohu na daň;

5. dodavatel při dodávkách nepodnikatelů. Je-li však při dodávkách nepodnikatelů nabyvatel podnikatelem, jest kromě případu uvedeného v §u 31, odst. 2., poslední věta, povinen platiti daň místo dodavatele a jest oprávněn z úplaty si ji sraziti;

6. u přepychových výkonů, kdo výkon provádí.

IV. Sazba daňová.

§ 30.

(1) Daň přepychová z drobného prodeje přepychových předmětů, pak z přepychových výkonů, při dodávkách z dražeb a z dodávek nepodnikatelů činí 10% úplaty nebo ceny tam, kde není úplaty (§ 9). Kde se tato daň vybírá u výrobce nebo při dovozu, činí 12% úplaty nebo ceny. Snížená daň přepychová (§ 28) činí 2% úplaty nebo ceny.

(2) Výlohy za obal podléhají též daňové sazbě, jaké podléhá předmět dodávky, jestliže obal podle obchodních zvyklostí se pokládá s dodaným předmětem za jednotný celek; je-li okolnost tato pochybná, rozhoduje o ní zemský finanční úřad po slyšení znalce. Jinak podléhají výlohy za obal jen dani z obrátu.

(3) Ustanovení §u 10, odst. 3., platí pro dovoz přepychových předmětů obdobně.

(4) Dodávka nebo výkon, podrobený dani přepychové, není podroben dani z obrátu. Předměty, zdaňované při dovozu nebo u výrobce, při jejichž dovozu byla při celním odbavení nebo při jejichž dodávce byla u výrobce zaplácena daň přepychová, podléhají při všech dalších dodávkách jen dani z obrátu s výjimkou stanovenou pro dodávky nepodnikatelů a dodávky z dražeb (§ 25).

V. Ustanovení o vybírání daně.

§ 31.

Zvláštní ustanovení pro dodávky a výkony nepodnikatelů.

(1) Dodávky přepychových předmětů, prováděné nepodnikateli, podléhají kromě případů, uvedených v §u 28, č. 4., v každém případě 10%ní přepychové dani, nehledíc na výši úplaty.

(2) Daň se platí při dodávkách a výkonech nepodnikatelů způsobem uvedeným v §u 13, jehož všechna ustanovení platí obdobně i na tyto dodávky a výkony. Z příležitostných dodávek podnikatelů, které podle §u 25, odst. 2., č. 5., se pokládají za dodávky nepodnikatelů, jsou podnikatelé povinni platiti daň týmž způsobem jako z ostatních svých dodávek; ustanovení §§ 33 až 36 platí obdobně i pro tyto dodávky.

§ 32.

Ohlášení podniků, obchodujících přepychovými předměty nebo provádějících přepychové výkony.

(1) Každý podnikatel, dodávající přepychové předměty, které se zdaňují v drobném prodeji, nebo vyrábějící předměty, které se zdaňují u výrobce, musí to oznámiti v přihlášce, uvedené v §u 14, nebo není-li takové přihlášky potřebí, ve zvláštním podání, které nutno podati ve lhůtě stanovené nařízením. Při tom musí označiti druhy přepychových předmětů, s nimiž obchoduje nebo které vyrábí.

(2) Rozšíří-li se podnik dodatečně na další přepychové předměty, musí se oznámení doplniti ve lhůtě, stanovené nařízením.

(3) Podobně musí podnikatel ve lhůtě stanovené nařízením oznámiti, že zanechal drobného prodeje nebo výroby předmětů přepychových.

(4) Ustanovení toto platí obdobně i pro podniky, které provádějí přepychové výkony (§ 25, odst. 2., č. 6.).

§ 33.

Daňová období. Splátky.

(1) Daň z úplat za dodávky výrobců nebo za drobný prodej přepychových předmětů nebo za přepychové výkony se vyměřuje podnikatelům podle ročních souhrnů. Ustanovení §u 15, odst. 2., platí obdobně i pro daň přepychovou.

(2) Ustanovení §u 20 se vztahují také na daň přepychovou.

§ 34.

Daňová kontrola.

(1) Všichni podnikatelé, kteří vyrábějí přepychové předměty, zdaňované v drobném prodeji, anebo s těmito předměty toliko obchodují, jsou povinni v každé provozovně vésti zvláštní záznamy, jichž formu a obsah ustanoví nařízení.

(2) Jde-li o předměty přepychové, zdaňované u výrobce, jest povinen vésti takové záznamy toliko výrobce.

(3) Vést takové záznamy jsou povinni též podnikatelé, provádějící výkony zmíněné v §u 25, odst. 2., č. 6.

§ 35.

Přiznání daňové.

O dodávkách a výkonech, podrobených přepychové dani, jest podati zvláštní přiznání daňové podle ustanovení o přiznání k dani z obrátu.

§ 36.

Určení daňového základu odhadem.

Odhadem (§ 19) se určuje daňový základ i při dani přepychové vždy za celý kalendářní rok; byl-li podnik mezi rokem zastaven, koná se odhad za dobu skutečného trvání činnosti podniku.

VI. Vracení přepychové daně. Dovoz přepychových předmětů.

§ 37.

Vracení přepychové daně při vývozu a daně zaplacené omylem.

Ustanovení §u 22 platí obdobně i na daň přepychovou.

§ 38.

Vracení přepychové daně v jiných případech.

(1) Podnikateli, který nabyt přepychového předmětu proto, aby jej dále zpracoval na jiný přepychový předmět, vrátí se na žádost částka ve výši rozdílu mezi 12%ní (10%) přepychovou daní a sníženou 2%ní přepychovou daní, prokáže-li, že nabyt přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem nebo, že nabyt přepychového předmětu, zdaňovaného v drobném prodeji, a prokáže-li dále, že jeho dodavatel nebo on sám (§ 29, č. 5.) z dodávky zmíněného předmětu odvedl státu 12%ní (10%ní) přepychovou daň; nenabyt-li podnikatel přepychového předmětu, zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu, přímo od výrobce nebo přímo dovozem, vrátí se mu na žádost částka ve výši 6% nákupní ceny (bez daně).

(2) Stát, státní podniky, které nenáleží k podnikům, spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, nebo kdo nabyt přepychového předmětu ve veřejném zájmu, mají nárok, aby se jim vrátila částka ve výši 6% nákupní ceny tehdy, když předmětu zdaňovaného u výrobce nebo při dovozu nenabyli ani sami přímo od výrobce nebo přímo dovozem, ani dovozem prostřednictvím tuzemského podnikatele podle §u 28, č. 3. Pojem veřejného zájmu ustanoví nařízení.

(3) Žádost za vracení daně podle odst. 1. a 2. nutno podati nejpozději do jednoho roku po nabytí předmětu; podrobnosti vracení ustanoví nařízení.

(4) Prokáže-li podnikatel, že předmět, z něhož byla daň zaplacená u výrobce nebo při dovozu, byl živelní nebo jinou neodvratnou pohromou bez jeho viny zničen nebo tou měrou poškozen, že přepychovou daň nelze při další dodávce přesunouti, může mu finanční úřad I. stolice na žádost povolit úplné nebo částečné vracení přepychové daně, kterou zaplatil v tržové ceně přímo výrobcu nebo přímo při dovozu. Nenabyt-li žadatel předmětu dovozem přímo nebo od výrobce přímo, může mu finanční úřad I. stolice povolit vracení části zaplacené daně za podmínek stanovených nařízením.

§ 39.

Dovoz přepychových předmětů.

(1) Pro dovoz přepychových předmětů platí obdobně ustanovení o dani z obrátu.

(2) Zcizí-li tuzemský podnikatel v tuzemsku přepychový předmět, dá-li jej však zaslati přímo z ciziny tuzemskému nabyvateli, jest nabyvatel povinen při celním odbavení zaplatiti přepychovou daň, není-li od ní osvobozen podle §u 27, kdežto tuzemský podnikatel jest povinen z dodávky odvésti daň z obratu.

HLAVA III.

Ustanovení společná a závěrečná.

§ 40.

Povinnost k mlčelivosti.

Státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu působily při vyměřování daně, jsou povinny o zařízeních a poměrech podniku, o kterých se při vykonávání svého úřadu dověděly, zachovávatí přísnou mlčelivost a nepodnikati nic, čím by se mohlo podnikatelské tajemství prozraditi. Poruší-li tuto svou povinnost, dopouštějí se přestupku, za který uloží soud, není-li tu těžší trestný čin, trest na penězích do 10.000 Kč nebo vězení (uzamčení) do tří měsíců. Stíhání trestní koná se jen na soukromou žalobu podnikatelovu. Pokus tohoto přestupku není trestný.

§ 41.

Přestupky daňové.

(1) Přestupku zkrácení daně se dopouští, kdo v daňovém přiznání nebo v odpovědi na dotaz nebo dekret, ve stížnosti, v žádosti za osvobození od daně, za snížení nebo vrácení daně nebo poskytnutí jinaké daňové výhody, vědomě a v úmyslu daň zkrátiti učiní nesprávná udání nebo zamlčí určité okolnosti, čímž může zmařiti předepsání daně, způsobiti vyměření daně nižší částkou, než kterou by podle zákona měl platiti, nebo získati osvobození od daně, snížení nebo vrácení daně nebo dosažení jinaké výhody, která jemu po zákonu nepřisluší. Nezáleží na tom, byl-li daňový přestupek dokonán, či jde-li jen o pokus. Pokusu přestupku zkrácení daně dopouští se také, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti nesprávně vede předepsaný daňový záznam.

(2) Přestupku zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti:

a) neučiní povinného oznámení podle §§ 13, 14 a 32, nebo

b) nezaplatí daň při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů (§§ 13 a 31), nebo osob v tuzemsku přechodně meškajících (§ 20).

(3) Přestupku ohrožení daně se dopouští, kdo se bez zlého úmyslu z hrubé nedbalosti dopustí činů nebo opominutí, uvedených v odst. 1. a 2.

(4) Přestupku zkrácení, zatajení neb ohrožení daně se dopouští i zmocněnec, jenž se dopustí při zastupování činů neb opominutí, uvedených v odst. 1.—3.

(5) Přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští také, kdo jako znalec nebo osoba přezvědná před finančními orgány učiní vědomě nesprávná udání v úmyslu, aby zmařil vyměření daně nebo způsobil vyměření daně nižší.

§ 42.

Tresty, jejich vymáhání a zajištění.

(1) Na činy a opominutí uvedené v §u 41 stanoví se — nehledíc k povinnosti zaplatiti zkrácenou daň s úroky z prodlení — trest na penězích, a to, byla-li daň zkrácena nebo zatajena, až do 20tinásobku zkrácené nebo zatažené daně, byla-li daň ohrožena, až do 5tinásobku zkrácené nebo zatažené daně. Do 50tinásobku zkrácené nebo zatažené daně trestá se podnikatel, který daň od nepodnikatele podle §§ 13, odst. 3., a 29, č. 5., vybranou vědomě a úmyslně neodvede.

(2) Nemůže-li býti zkrácená daň přesně zjištěna, vyměří se trest na penězích od 50 Kč od 100.000 Kč.

(3) Stejným způsobem jako přestupek dokonaný se trestá i pokus, avšak s tou úchytkou, že základem trestu na penězích v tomto případě je daň, o kterou stát přijíti mohl.

(4) Při vyměřování trestu nutno v každém případě přihlížeti k stupni viny a k výši daně zkrácené neb o kterou stát přijíti mohl.

(5) Kde se daň nebo paušalovaná daň podle tohoto zákona vybírá celními úřady nebo zároveň s některou daní spotřební, stíhají a trestají se přestupky daňové podle trestních ustanovení platných pro clo nebo příslušnou daň spotřební, a to finančními okresními ředitelstvími, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi finančními ředitelstvími, s úchytkou, že se výměra trestu řídí ustanoveními tohoto zákona, stanoví-li tresty vyšší, než jaké jsou stanoveny u cla nebo daně spotřební.

(6) Finanční správa jest oprávněna uveřejniti trestní nález nebo rozsudek pro přestupky podle § 41 na útraty pachatelovy.

(7) Při opětném potrestání může býti živnostenskému úřadu navrženo, aby pachateli bylo odňato živnostenské oprávnění.

(8) V trestním nálezu nebo rozsudku může býti zároveň vyřčen náhradní trest vězení od jednoho dne do šesti měsíců pro případ nedobytnosti trestu na penězích. Je-li peněžitý trest nedobytný jen částečně, vykoná se náhradní trest jen tou výměrou, která poměrně odpovídá nedobytné části. Náhradní trest vězení vykoná na žádost finančního úřadu, který trest uložil, okresní soud v sídle tohoto úřadu.

(9) Tresty na penězích podle tohoto paragrafu uložené plynou do státní pokladny.

(10) Trestní řízení provádí s výjimkou uvedenou v odstavci 5. v Čechách, na Moravě a ve Slezsku příslušná berní správa, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušné finanční ředitelství. O stížnostech, jež mají odkládací účinek, platí ustanovení §u 21 a rozhoduje o nich s konečnou platností zemský finanční úřad.

(11) Tresty daňové se vymáhají a zajišťují podle ustanovení platných pro osobní daně; v případech uvedených v odstavci 5. platí obdobně ustanovení pro clo nebo příslušnou daň spotřební.

§ 43.

Pořádkové pokuty.

(1) Jedná-li poplatník v jiných případech proti zákonu nebo neuposlechne-li úředních nařízení nebo vyzvání, může býti, není-li toto jednání neb opominutí trestné podle §u 41, ihned potrestán pořádkovou pokutou do výše 5000 Kč. V každém novém případě a při každém dalším marném upomínání může mu býti uložena nová pořádková pokuta do výše 10.000 Kč.

(2) Pořádková pokuta může býti uložena bez předchozí pohrůžky též podnikatelům, kteří neodvedou daňových splátek podle §u 20 vůbec anebo je odvedou zřejmě nesprávně; při tom budiž přihlíženo k pravděpodobné celkové daňové povinnosti poplatníkově podle tohoto zákona.

(3) Stejnou pokutou bude potrestán, kdo, nemaje k tomu zákonného důvodu, odepře svědeckou nebo znaleckou výpověď (§ 46, odst. 3.).

(4) Pořádkové pokuty se neuloží, jestliže poplatník před dodáním trestního nálezu o pokutě své zanedbání odčiní a své povinnosti učiní zadost.

(5) Pořádkové pokuty plynou do státní pokladny.

(6) Pořádkové pokuty mohou býti vymáhány po uplynutí 14 dnů ode dne, kdy příslušný trestní nález byl dodán; jinak platí pro jich vymáhání a zajištění ustanovení §u 42, odst. 11.

§ 44.

Zánik trestnosti. Upuštění od trestního řízení.

(1) Trestnost podle §u 41 pomíjí:

1. smrtí pachatelovou;
2. udělením milosti;

3. jestliže pachatel odčiní zanedbání dříve, než úřad nebo jeho orgán závadu shledal nebo než mu obsílka nebo vyrozumění o zavedeném trestním řízení byly dodány anebo jestliže o svém přestupku u finančního úřadu učiní oznámení, a v obojím případě složí, byla-li daň zkrácena, příslušnou částku u berního úřadu;

4. promlčením.

(2) K žádosti strany může od dalšího trestního řízení býti upuštěno, když strana dříve, než byl trestní nález nebo rozsudek vydán, složí kromě zkrácené daně přiměřenou pokutu a vzdá se dalších opravných prostředků. Výši upouštěcí částky stanoví finanční úřad I. stolice. Strana může do 8 dnů ode dne, kdy finanční úřad I. stolice stanovil upouštěcí částku, prostřednictvím tohoto úřadu žádati, aby upouštěcí částku stanovil zemský finanční úřad (§ 21, odst. 2.), který však návrhem finančního úřadu I. stolice není vázán.

§ 45.

Promlčení.

(1) Právo státu vyměřiti tyto daně se promlčuje v 5 letech. Promlčení se počíná od uplynutí správního roku, v kterém strana splnila svou povinnost podati přiznání nebo dodatí podklady k vyměření, nebo, nemá-li strana takové povinnosti, od uplynutí správního roku, v kterém příslušná daňová pohledávka vznikla.

(2) Nebyla-li vinou strany daň vyměřena nebo opominula-li strana buď zcela nebo z části daň zaplatiti, když se daň platí bez úředního předpisu, počíná lhůta běžeti teprve

po uplynutí toho správního roku, v kterém úřad nabyl možnosti daň vyměřiti nebo předspsati. Při dodávkách nebo výkonech podnikatelů, při nichž daň nebyla zaplacená způsobem naznačeným v §§ 13 a 31, počíná promlčecí lhůta běžeti od uplynutí správního roku, v kterém se finanční úřad dozvěděl o dodávce nebo výkonu. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabyl možnosti daň předspsati, 30 let od konce správního roku, v kterém příslušná daňová pohledávka vznikla, nelze vyměřovací právo vykonati.

(3) Právo vyměřiti částku, o kterou bylo nesprávným vyměřením daně předspsáno méně, promlčí se ve třech letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň původně vyměřená splatnou.

(4) Promlčení se přeruší v případech 1. až 3. takovými úkony provedenými úřadem k vyměření daně, o kterých byla strana zpravena. Od uplynutí správního roku, v kterém byl proveden poslední úřední úkon tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(5) Právo státu požadovati splatnou daň se promlčuje v 6 letech od uplynutí správního roku, v kterém se stala daň splatnou.

(6) Promlčení splatné daně se přeruší dodáním upomínky poplatníku, zavedením exekuce nebo povolením platební lhůty. Po uplynutí správního roku, v kterém byla dodána poslední upomínka, učiněn poslední exekuční krok, uplynula poslední platební lhůta, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

(7) Je-li daň zajištěna ruční zástavou, nemůže býti státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opominul vykonati právo zástavní, a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovu zástavu vykoupiti se nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může zatím zaniknouti promlčením. Je-li splatná daň zajištěna vkladem do pozemkové knihy nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do třiceti let po vkladu nebo záznamu namítati promlčení proti uplatňování práva takto nabytého.

(8) Tresty uvedené v §u 42 se promlčí v pěti letech ode dne, kdy přestupek byl spáchan, při přestupcích záležejících v opominutí ode dne, kdy opominutí bylo odčiněno.

§ 46.

Součinnost veřejných úřadů, obcí, sdružení podnikatelů a jiných osob.

(1) Všechny veřejné, zejména též obecní úřady a ústavy, dále pak sdružení podnika-

telů jsou povinny poskytovatí státním úřadům každé pomoci při ukládání a vymáhání daně a provádění dozoru.

(2) Finanční orgány jsou oprávněny od osob zúčastněných na právním jednání, jež zavdalo k vyrážení daně podnět, žádati, aby podaly vysvětlení potřebná k vyměření daně a předložily spisy týkající se tohoto právního jednání; žádané doklady musí býti v příslušném výměru přesně označeny.

(3) Konečně jest každý povinen v daňových věcech jiných osob vydati svědectví nebo vypovídati jako znalec. Výpověď svědeckou nebo znaleckou smějí však odepřít osoby, které jsou s osobou k placení daně povinnou v přímé linii příbuzné, pak manžel nebo manželka a jejich bratři a sestry, dále bratři a sestry osob k placení daně povinných. Jiné osoby mohou odepřít, jsouce tážány, takové výpovědi, jimiž by byla jim nebo osobě, ke které jsou v některém z uvedených poměrů, způsobena přímá a poměrně značná škoda majetková nebo hanba nebo by vzniklo nebezpečí trestního stíhání nebo by byla porušena svědkova nebo znalecova povinnost k mlčivosti, státem uznaná, nebo bylo vyraženo podnikatelské tajemství.

(4) Na osoby exterritoriální (§ 7, č. 3.) se ustanovení odst. 2. a 3. nevztahují.

§ 47.

Poměr k zákonům o osobních daních.

Nestanoví-li zákon nic jiného, platí obdobně ustanovení o osobních daních.

§ 48.

Nepřípustnost samosprávných přírážek.

Daně podle tohoto zákona nemohou býti podrobeny přírážkám samosprávných svazků a sborů.

§ 49.

Účinnost zákona. Přechodná ustanovení.

(1) Tento zákon nabude účinnosti dnem 1. ledna 1924. Jde-li však o daň za dobu před 1. lednem 1924, nebo o trestné činy před tímto dnem spáchané, nutno použití ustanovení zákona, který v rozhodné době (odst. 4.) platil; dosavadní ustanovení zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., o vedení da-

nových záznamů, o úředních vysvědčeních a osvědčeních, jakož i o daňových přiznáních zůstávají v platnosti do doby, kdy obsah a forma těchto pomůcek budou nově stanoveny. Rovněž zůstává v platnosti seznam přepychových předmětů a ustanovení §u 27 právě uvedeného zákona o přepychových výkonech do doby, než bude vydán nový seznam přepychových předmětů a výkonů.

(2) Ustanovení o zdanění dodávek a výkonů mezi tuzemskými závody téhož podniku a mezi spolu souvisecími tuzemskými závody a podniky téhož majetníka (§ 1, odst. 4.) nabudou platnosti dnem, který určí (pro jednotlivá odvětví výrobní) nařízení.

(3) Všechna osvobození a úlevy, udělené podle §§ 4 a 7 dřívějších zákonných ustanovení, pozbývají dnem 31. prosince 1923 platnosti.

(4) Doba provedení dodávky nebo výkonu rozhoduje o tom, vztahuje-li se na dodávku nebo výkon ustanovení tohoto zákona či zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., nebo zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n.

(5) Při dodávkách a výkonech smluvených před 1. lednem 1924, provedených však po 31. prosinci 1923, je dodavatel oprávněn daňové zvýšení zvláště účtovat a cenu o ně zvýšiti. Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech smluvených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, jímž byly dodávky určitých předmětů nebo určité výkony nově prohlášeny za přepychové, provedených však až po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti.

(6) Příjemce dodávek nebo výkonů smluvených před 1. lednem 1924, provedených však po 31. prosinci 1923, jest oprávněn žádati na svém dodavateli poměrnou srážku daňovou z úplaty za dodávku nebo výkon, jde-li o dodávku nebo výkon, na které tento zákon stanoví sazby menší nebo které dani nepodrobuje. Jestliže dodavatel daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati na státu, aby mu daň vrátil. Podrobnosti ustanoví nařízení. Totéž platí obdobně při dodávkách a výkonech smluvených dříve, než nabylo účinnosti nařízení, jímž byly dodávky určitých přepychových předmětů nebo určité přepychové výkony prohlášeny za nepřepychové, provedených však až po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti.

(7) Změna úplaty, vzniklá zvýšením nebo snížením daně podle odst. 5. a 6., nemůže býti

důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě stanoveno jinak:

(8) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci a mají ještě toho dne, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle změněného seznamu zdaňované však u výrobce nebo při dovozu, musí toto zboží zdaniti přepychovou daní tak, jako by bylo podle změněného seznamu ještě zdaňováno v drobném prodeji; výrobci však musí dnem, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění zmíněný seznam, odvésti z celé své tržby za přepychové předměty daň 12%ní.

(9) Zásoby předmětů, které mají na skladě podnikatelé v době, kdy předměty toho druhu nařízením byly prohlášeny za přepychové, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji; jestliže však jde o předměty, zdaňované u výrobce, který tyto předměty sám vyrobil nebo z ciziny dovezl, zdaňují se při dodávce 12%ní přepychovou daní již u zmíněného výrobce. Proto musí všichni podnikatelé o této zásobě předmětů poříditi do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru, a to podle stavu z tohoto dne; výsledek inventury zapíše jako první položku do předepsaného zásobníku a oznámí v téže lhůtě příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(10) Zásoby předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nařízením za přepychové zboží, a které jsou na začátku účinnosti tohoto nařízení na skladě, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji. Také stran těchto předmětů jsou podnikatelé povinni poříditi inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice ve lhůtě, stanovené v odst. 9.

(11) Zákon tento pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1926.

§ 50.

Provádění zákona.

Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s ministry spravedlnosti, obchodu, vnitra, zemědělství a zásobování lidu.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.